

SENTÈNCIA 15-95 DE 17 DE MAIG DE 1995

Homicidi produït per imprudència en la circulació.- Lesions per imprudència.- Dany corporal.- Dany moral.- Error material de la Sentència.

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que en la causa de referència va dictar-se pel M.I. Tribunal de Corts sentència de data 9 d'abril de 1994, quina part dispositiva condemna a l'acusat Bernard F.D., de nacionalitat francesa i domicili a Andorra la Vella, com a autor responsable d'un delictes major d'homicidi produït per imprudència en la circulació i lesions per imprudència, dels arts. 191 i 197 del Codi Penal, així com d'una contravenció penal de danys, també deguts a imprudència, de l'art. 350.6 del Codi Penal, a les penes de dos mesos de presó condicional, suspensió del seu permís de conduir durant dos mesos i al pagament de les despeses processals causades. La sentència condemna també a l'acusat i a la Cia. d'assegurances G. a pagar les indemnitzacions que estableix a favor dels perjudicats que indica, per dany corporal, perjudici moral i danys materials, essent precisament contra els pronunciaments de la sentència que estableixen les obligacions d'indemnitzar contra els quals s'interposen els recursos de suplicació.

II.-RESULTANT: Que la sentència estableix com a fets provats que el 31 de març de 1992, sobre les 9 hores, el processat B.F.D. circulava en direcció a Escaldes-Engordany, vers Encamp, conduint l'automòbil propietat de Na Maria Josep B. a qui portava com a passatgera al seient davanter i, en arribar al km. 4.100, va perdre el control del seu vehicle, envaint el carril contrari anant a xocar contra un altre vehicle propietat del seu conductor Enric T.F., que circulava per la seva mà, trobant-se la calçada a aquella hora i lloc mullada i relliscosa. A conseqüència de les greus lesions sofertes amb motiu del xoc, la Sra. Maria Josep B. va morir. Enric T. quedà lesionat, trigant més de tres mesos a guarir, amb algunes seqüeles, mentre que el seu vehicle va sofrir danys de consideració. Aquest "factum" o premissa fàctica de la sentència no ha estat impugnada ni discutida en els recursos de suplicació que,

com s'ha dit, es limiten a qüestionar les responsabilitats civils fixades en la sentència.

III.-RESULTANT: Que formalitzats els recursos i comparegudes les parts recurrents davant aquest Tribunal, va assenyalar-se dia per a la vista dels recursos, la qual es va celebrar informant les parts i el Ministeri Fiscal pel seu ordre, quedant amb això vistos per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que el recurs de Suplicació interposat pel perjudicat Sr. Enric T. F. es funda en que a) d'una part hi ha un error en el càlcul de perjudici o "dany corporal" establert en l'últim Considerant de la sentència en la suma de 2.107.686.-pts, observant el recurrent que la quantitat global per tots els conceptes hauria de ser la de 2.307.000 pts, el que suposa una diferència de 200.000.-pts que s'haurien de reconèixer en favor de l'esmentat perjudicat; b) d'altra part, la quantia fixada a la sentència en quant al "dany moral" sosté el recurrent que no s'ha valorat adequadament el perjudici sofert, que exigiria com a mínim es fixés la suma de 1.000.000 de pts, en lloc de la de 750.000 pts que estableix la sentència, i tot això degut al patiment sofert per la intervenció quirúrgica de la clavícula i les posteriors sessions de rehabilitació juntament amb les factures dentals i nasals. Per tot això, la quantitat mínima que considera el recurrent es deu reconèixer com a indemnització al Sr. T.F. hauria de ser per tots els conceptes la de 2.557.000 pts i no la que fixa la sentència.

II.-CONSIDERANT: Que per la seva part la Cia. d'assegurances G. en el seu recurs de Suplicació es mostra disconforme amb la condemna a indemnitzar que la sentència estableix a càrrec de l'esmentada companyia (solidàriament amb el conductor assegurat que la sentència declara culpable de l'accident). Es fonamenta en que la sentència estableix indemnitzacions en favor de tres familiars de la víctima (Ars. Nàdia, Richard i Yannich H.) per dos conceptes: a) per despeses funeràries i b) per dany moral, mostrant-se la recurrent d'acord amb la primera però no amb les segones degut a que els tres beneficiaris de les indemnitzacions per "pretium doloris" tenen la seva vida personal i familiar pròpia, no conviven amb la persona morta (que convivia precisament amb el conductor processat en quina companyia viatjava el dia d'autes) i en tenir aquest tres familiars una economia autònoma i una vida

independent no han de ser creditors de les esmentades indemnitzacions. A més entén la recurrent que la quantitat fixada és en tot cas excessiva respecte d'altres concedides en casos similars, havent deixat els esmentats familiars la determinació de la indemnització per dany moral al criteri del Tribunal.

III.-CONSIDERANT: Que en relació amb ambdós recursos el Ministeri Fiscal ha posat de relleu que els dos es limiten al marc de la responsabilitat civil a) pel que es refereix al recurs de la Cia. d'assegurances G., "tenint en compte que els mateixos perjudicats han deixat a l'apreciació del M.I. Tribunal la fixació de les indemnitzacions", el Tribunal resoldrà el que estimi més procedent d'acord amb els seus criteris jurisprudencials. b) Pel que afecta al recurs del perjudicat Sr. T.F. entén el Ministeri Fiscal que existeix un error material en la sentència però no en el sentit que expressa el recurrent, ja que la quantitat de 200.000 pts fixada per set mesos d'ITT i la quantitat de 200.000 pts fixada com a pèrdua de salaris és en realitat el mateix perjudici establert dues vegades, de manera que el "famós últim Considerant" de la sentència recorreguda hauria de comprendre les partides que detalla el Ministeri Fiscal en el seu escrit contestant als recursos, "l'import global de les quals (una vegada corregida l'errada de les 200.000 pts duplicades i sumant el valor del dany moral) continua essent el mateix de 2.107.686 pts que (encara i l'errada de suma) estableix la sentència, pel que en definitiva, "es tracta d'una errada material que no produeix cap perjudici al lesionat ja que la suma final és correcta". I respecte a l'altre extrem d'aquest segon recurs, en que es qüestiona que el dany moral s'hagi valorat sols en 750.000 pts quan hauria d'haver estat de 1.000.000 de pts, aquest extrem ha de deixar-se al criteri del Tribunal.

IV.-CONSIDERANT: Que pel que es refereix al recurs del perjudicat Sr. T.F., el Ministeri Fiscal ha aclarit i precisat la realitat i extensió de "l'error material" que el recurrent atribueix a la sentència, deixant clar que, encara i l'error de suma s'adverteix a l'últim considerant de la sentència, en quant a la suma global tal errada no existeix ja que, corregida l'errada de computar dues vegades el mateix concepte i afegint el dany corporal l'import del dany moral, la suma total dels perjudicis a indemnitzar a l'esmentat perjudicat és la mateixa de 2.107.686 pts. que estableix la sentència, pel que aquesta suma ha de ser mantinguda, encara que corregint la sentència en aquest punt. I pel que fa al segon motiu

d'impugnació de l'esmentat recurrent, el Tribunal considera prudent i ajustada a les circumstàncies del cas la indemnització que la sentència fixa per dany moral, havent de ser confirmada la sentència (amb la salvetat indicada) en quant als dos extrems qüestionats per l'esmentat recurrent.

V.-CONSIDERANT: Que, pel que es refereix al recurs de la Cia. d'assegurances G. (acceptada expressament la quantitat fixada com a despeses funeràries) queda limitat a la quantia resarcitòria del dany moral que l'entitat recurrent considera excessiva. Els arguments de la recurrent han de ser parcialment atesos. Es tracta de tres familiars (Ars. Nàdia, Richard i Yannich H.) que, encara que directament vinculats amb la senyora morta a l'accident, portaven una vida econòmicament autònoma i independent de la víctima, que convivia amb el processat, al qual s'atribueix exclusivament la causació de l'accident. És indubtable que el portar una vida econòmicament autònoma (sense dependència econòmica de la víctima) no afecta al "pretium doloris", sinó que aquesta circumstància seria inclouïble dintre del dany patrimonial pel perjudici que tal dependència econòmica podria produir per al futur. Però del que es tracta és d'indemnitzar el dany moral i en aquest punt és evident que, encara que no existeixi perjudici econòmic i encara que es porti una vida independent, sense estar "en la companyia" de la víctima, no per això pot deixar de reconèixer-se un valor resarcible al dolor que la pèrdua d'un ésser tan proper ha de produir normalment. Si bé és cert que ateses les circumstàncies, i davant la valoració que del dany moral es va fer respecte del perjudicat en aquesta causa Sr. T.F., entén el Tribunal com a més prudent i raonable fixar la indemnització que per dit concepte ha de correspondre a cada un dels tres familiars esmentats en la suma de 750.000 pts per a cada un d'ells en lloc de les quantitats que la sentència va establir. Solament en aquest punt la sentència ha de ser revocada.

VI.-CONSIDERANT: Que d'acord amb els raonaments que precedeixen i de conformitat amb l'establert a l'art. 19.5 de la Llei reguladora del recurs (D. 13-7-1990) procedeix distribuir-les entre les dues parts recurrents.

Vista la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, així com la doctrina i Usos i Costums de les Valls d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimem el recurs de Suplicació interposat pel Sr. Enric T.F. i estimem parcialment l'interposat per la Cia. d'assegurances G.

2.- Confirmem la indemnització que com a dany moral estableix l'apartat 1) de la sentència en favor dels Ars. Nàdia H., Richard H. i Yannich H., si bé reduïm el seu import a set-centes cinquanta mil pessetes (750.000 pts) per a cada un dels esmentats familiars de la víctima, mantenint la indemnització per despeses funeràries per import de 18.245 F.F. per als tres familiars esmentats, que el pronunciament estableix.

3.- Confirmem les indemnitzacions que la sentència estableix a l'apartat 3) a favor del perjudicat Sr. Enric T.F., precisant que la suma de 2.107.686 pts comprèn la quantitat de 750.000 pts fixada a la sentència com a resarciment del dany moral, corregint les dues errades materials de la sentència d'incloure dues vegades el mateix concepte indemnitzable com a part del dany corporal i l'error de suma, errades ambdues que s'observen clarament a l'últim considerant de la sentència recorreguda.

4.- Mantenim íntegrament la resta dels pronunciaments de la sentència no afectat pels recursos interposats.

5.- No imposem les costes dels recursos a cap dels recurrents.

Manem que la causa es torni al M.I. Tribunal de Corts amb certificació de la present sentència per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.